

N:o 9.

Af herr **A. V. Ljungman**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till lag om rätt till fiske, grundad på fullständig revision af fiskerättsbestämmelserna i byggningsbalken och fiskeristadgan.

Fiskeristadgan den 29 juni 1852 innehåller i kap. 1 bestämmelser »om fiskerättighet» och i kap. 2 bestämmelser »om kungsådra», hvilka bestämmelser uppenbarligen äro af allmän civillags natur. Samma stadga är emellertid, i trots deraf att högsta domstolen uti infordrade utlåtanden den 17 maj 1836 och den 27 april 1852 särskildt framhållit, att nämnda bestämmelser vore af den beskaffenhet att de endast kunde »meddelas i den ordning, 87 § regeringsformen utstakar», icke dess mindre hel och hållen utfärdad på administrativ väg, utan att Riksdagens »samtycken» inhemtats, och detta fastän de 1852 sålunda utfärdade bestämmelserna om rätt till fiske i saltsjön så högst väsentligt afvika från de dessförinnan gällande, att helt ändrade, i verkligheten olagliga rättsförhållanden derigenom inträdt.

Under slika omständigheter äro domarena på grund af deras embetsed skyldige att i nämnda delar *icke* tillämpa stadgans föreskrifter, hvilket förhållande redan ensamt för sig bör påkalla rättelse genom en ny i laglig ordning åvägabragt stadgas utfärdande. Än större skäl dertill finnes dock deri, att enskilde personers bevisliga rätt genom den mera-bemälda stadgans ifrågavarande bestämmelser kränkts och fortfarande kränkes, att samma bestämmelser äro till sin affattning otydliga, för att icke säga obegripliga, och vilseledande samt att de i hög grad fört med sig vitnesedens missbrukande såsom rättsinstitut för förvandlingen af

privat egendom till kollektiv sådan, hvartill kan läggas att stadgans fiskerättsbestämmelser sakna nödig fullständighet och i öfrigt icke motsvara billiga anspråk å en duglig och aktningsbjudande lagstiftning. Full öfverensstämmelse mellan byggningsabalkens och fiskeristadgans fiskerättsbestämmelser finnes icke och ej heller mellan skiftesstadgans och den äldre fiskeristadgans bestämmelser i fråga om skifte af fiske i saltsjön, o. s. v.

Redan 1878 aflät Riksdagen en skrifvelse till Kongl. Maj:t om »fullständig revision af kongl. fiskeristadgan den 29 juni 1852 jemte öfriga författningar, som beröra fiskerinäringen»; men den komité, som för ändamålet tillförordnades den 22 januari 1881, har i sitt den 3 mars 1883 afgifna betänkande med förslag till fiskeristadga m. m. i afseende på fiskerätten icke förmått lemna ens ett nämnvärdt bidrag till svårigheternas lösande eller ämnets närmare utredning, hvadan arbetet dermed alltså måste begynnas å nytt. Vid ett sådant arbetes utförande bör för den skull icke, på sätt dock hittills skett, tagas hänsyn blott till förmenta tekniska insigter i yrket eller naturhistoriska studier, utan äfven och företrädesvis till lagkunskap hos dem, hvilka arbetet anförtros.

På grund af hvad sålunda i korthet anförts, får jag härmed hemställa,

det måtte Riksdagen i skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla om framläggande till Riksdagens pröfning och godkännande af en lag om rätt till fiske, grundad på en fullständig revision af fiskerättsbestämmelserna i byggningsabalken och kongl. fiskeristadgan den 29 juni 1852.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 16 januari 1893.

Axel Vilh. Ljungman.
